

РЕШЕНИЕ

№ 19250

гр. София, 08.10.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 27.09.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Силвия Димитрова

ЧЛЕНОВЕ: Евгения Баева

Елена Попова

при участието на секретаря Розали Радева и при участието на прокурора Пламен Райнов, като разгледа дело номер **8608** по описа за **2024** година докладвано от съдия Евгения Баева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), вр. чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по жалбата на Й. Д. В. от [населено място] срещу Решение от 02.07.2024 година, постановено по НАХД № 4445/2024 година по описа на Районен съд – София. Жалбоподателят твърди, че решението е незаконосъобразно, като постановено при допуснати съществени процесуални нарушения и неправилно приложение на материалния закон. Твърди, че въззивният съд не е установил относимите факти, както и че неправилно е приел, че в хода на административнонаказателно производство не са допуснати съществени процесуални нарушения. Твърди, че описаното в обстоятелствената част на акта за установяване на административно нарушение и наказателното постановление не съответства на дадената правна квалификация. Отделно от това твърди, че въззивният неправилно е приел, че случаят не е маловажен. Моли съда да постанови решение, с което да отмени обжалваното решение и вместо него да постанови друго, с което да отмени наказателното постановление.

В съдебно заседание жалбоподателят не изпраща представител и не изразява становище по същество.

Ответникът не изпраща представител. В писмено становище от 10.09.2024 година

излага подробните си съображения за неоснователност на касационната жалба. Моли съда да постанови решение, с което да остави в сила обжалваното решение. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение. В условията на евентуалност, при отмяна на решението, прави възражение за прекомерност на изплатеното адвокатско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Съдът, след преценка на наведените в жалбата касационни основания, за да се произнесе взе предвид следното :

Производството пред Районен съд – София е образувано по жалбата на Й. Д. В. от [населено място] срещу Наказателно постановление № 8523/20.02.2024 година на Началника на отдел „Контрол по републиканската пътна мрежа при Агенция „Пътна инфраструктура, с което е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 500 лева, на основание чл. 177, ал. 3, вр. чл. 139, ал. 1, т. 2, пр. 1 от Закона за движението по пътищата, вр. чл. 5, ал. 1, т. 2 от Наредба № 11/03.07.2001 година за движение на извънгабаритни и/или тежки пътни превозни средства за това, че на 19.01.2024 година, около 13 часа, на път II-18, километър 33+550, на 1 километър преди разклона за АМ „Тракия“ в посока Казичене – Лозен е управлявал товарен автомобил „МАН“ с регистрационен [рег.номер на МПС] и полуремарке с регистрационен [рег.номер на МПС] с височина от 4,30 метра при разрешена такава от 4 метра.

С Решение от 02.07.2024 година, постановено по НАХД № 4445/2024 година Районен съд – София е потвърдил наказателното постановление. За да постанови този резултат съдът е приел за установено от фактическа страна, че на 19.01.2024 година, около 13 часа, на път II-18, километър 33+550, на 1 километър преди разклона за АМ „Тракия“ в посока Казичене – Лозен Й. Д. В. от [населено място] е управлявал товарен автомобил „МАН“ с регистрационен [рег.номер на МПС] и полуремарке с регистрационен [рег.номер на МПС] с височина от 4,30 метра при разрешена такава от 4 метра. Приел е, че деянието осъществява състава на чл. 177, ал. 3, вр. чл. 139, ал. 1, т. 2, пр. 1 от Закона за движението по пътищата, вр. чл. 5, ал. 1, т. 2 от Наредба № 11/03.07.2001 година за движение на извънгабаритни и/или тежки пътни превозни средства. Приел е, че наложеното административно наказание постига целите по чл. 12 от ЗАНН.

Настоящата инстанция намира, че въззивният съд е установил относимите факти и е изложил ясни и безпротиворечиви мотиви. Правилна е преценката за липса на допуснати съществени процесуални нарушения в хода на административнонаказателното производство. Правилна е и преценката за наличие на предпоставките по чл. 28 от ЗАНН.

Безспорно установено е, че превозваният товар – товарен камион е неделим товар по смисъла на § 1, т. 14 от Допълнителните разпоредби на 5, ал. 1, т. 2 от Наредба № 11/03.07.2001 година за движение на извънгабаритни и/или тежки пътни превозни средства . За превозването му е необходимо разрешение по чл. 8, ал. 2 от посочената по-горе наредба. При липсата на разрешение, движението на пътно превозно средство с размери, надвишаващи нормативно предвидените такива, е забранено. Деянието може да бъде санкционирано по чл. 177, ал. 3 от Закона за движението по пътищата или чл. 53, вр. чл. 26 от Закона за пътищата. В оперативната самостоятелност на контролния орган е да избере санкционната норма. В конкретния случай органът е

избрал по-благоприятната за нарушителя такава.

По изложените съображения решението на въззивния съд следва да се остави в сила.

На ответника следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение в размер на 80 лева, на основание чл. 63д, ал. 4, вр. чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Предвид горното, съдът

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 02.07.2024 година, постановено по НАХД № 4445/2024 година по описа на Районен съд – София.

ОСЪЖДА Й. Д. В., ЕГН [ЕГН] от [населено място], област Пловдив, [улица] ДА ЗАПЛАТИ НА Агенция „Пътна инфраструктура“, [населено място], [улица] сумата от 80 (осемдесет) лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ :

ЧЛЕНОВЕ : 1.

2.